

JAN KLECANDA:

MALOMĚSTSKÝ APOŠTOL.

KUS HISTORIE Z MALÉHO MĚSTEČKA.

Starý Jarolimek podal mu srdečné ruku.

"Tak tak! Těšil mne velice. — Přítel mého syna je i mým přítel. A ten pán také hraje?"

"Hrával jsem, hrával — za mladých let, a ne zle! Panské lokaje, rytířské zbrojnice, poustevníky a podobnou sebranku, ale pak teprve poznal jsem své pravé povolání a stal jsem se svatým duchem společnosti."

"Svatým duchem?" divil se purkmistr.

"Tak, tak — prosím! Obecnostvo mne nikdy neviděl a přece jsem hlavní osobou a beze mne by to často uvázlo —"

"A tak! To je ten pán, co v té budce sedá?" pochopil starý Jarolimek.

"Ano, ano, napovídá — vaším k službám! A při tom i jinak užitečný tvor boží. I děti jsem tuhle direktorovým často choval."

"A jak mu to pěkně slušelo," vmísila se do hovoru paní Klára.

"Věčná škoda, že pan Hurdálek je tak zapřisáhlým nepřitelem manželství."

Zatím ostatní herečka společnost seskládala s jevišti a příležitosti té použil Hurdálek, jenž nerad mluvil o svém mládenectví.

"Našeho prvního milovníka už ráčíte znát! — Ten teď někde honí se s dětmi. Tuhle mám čest představit našeho intrikána; jinak velice hodný člověk. Tuhle náš slechetný otec a zde — šla sem, poupátko, — naše komická stará, stará jen hodnosti, ale jinak — no, zblázním-li se kdy, bude jen ona paní Hurdálkovou —"

Za všeobecného smíchu představoval Hurdálek jednoho po druhém, a otec Jarolimek všem srdečné ruce potřásl.

"A teď, tatínku," vybízel ředitel. "Odstupte sem trochu nazad, abyste si tu naši nádheru prohlédl z patřičné dálky."

Starý Jarolimek rychle ustoupil. Zdálo se mu pojednou, že se dal trochu příliš unést citem a že nebylo třeba, aby on, hlava města, každému z těch lidíček, již byli přece jen podřízení jeho syna, tak přátelsky potřásl ruce. Skoro se až trochu zaskaredil při té myšlence, ale již tu byla Klárka po ruce a milým svým úsměvem vyhladila vrásky na jeho čele. V tom na povel ředitele sletěla opona a starý Jarolimek s údivem zahleděl se na obraz Prahy v záři zapadajícího slunce, na Libuši vstykyni i druhé osoby, kolem ní se skupující.

"Krásné, krásné!" liboval si starý, jehož umělecké požadavky ovšem nebylo nesnadno uspokojiti. Zvědavě chtěl přistoupiti až k jevišti, aby si tu krásu prohlédl z blízka, ale Klárka ho zadržela.

"To ne, dědečku! Tak blízko k oponě za denního světla nesmíte, sie byste si pokazil všechen dojem. Je to jako všecka ta nádhera na jevišti vypočteno na večerní světlo a slušnou vzdálenost. Tak jako ty naše drahoučky jsou broušené sklo, zlato košiči, a mede i dýky, jimiž se zblábneme, tak tupé, žeby jimi ani kus másla neukrojil."

"Tak, tak," opakoval zamysleně starý. "Tedy všecko jen zdánlivý lesk, všecko vypočteno jen tak na oklamání zraků diváka?"

"Co na tom? Divák má z pohledu na to vše zrovna takový dojem a potěšení, jakoby to všecko bylo pravé. Ostatně nemyslete, že naše opona je jen tak ledabylá mazanice —"

"To vidím, že není! Ale toť musí stát nějakých peněz, takové pomalované plachty," vzdychl starý, když opona nřivřena a za ní zjevil se "nádhorný" rytířský sál a na povel ředitele hned zase spustilo se pozadí lesnaté krajiny se starými stromy a vysokými horami na obzoru.

"To všecko nestojí nic než trochu plátna, barvy, latí a křehkák, zasmál se ředitel. "Pro jiného by to mělo ovšem cenu mnoha set tisíc, ale já si všechno maluji sám. Prostý ton, jenž Václav slova ta pronášel, vyvolal u starého tluče síce úsměv.

"Ty sám? — Ty? — Ale toť tedy —" Starý umkl, nevěda,

vedlo," řekl Jarolimek a starému bylo při tom, jakoby ho něco píchlo. —

"Co, u čerta?" myslil si. "Proč jenom smyšleně? Proč pak ne aspoň dobře? Toť zrovna jako by ti dva se báli žádat od osudu trochu víc."

"Tak, tak," pokračoval ředitel, když otec neměl se k řeči. "Ale povězte, kdo pak na světě je dokonale šťasten? Časem myslím to o sobě. Mám dobrou ženu, zvedené a k světu podobné děti, nouzi také zrovna netrpíme — a to stačí. Mohlo by být více a neškodilo by, ale když není — není. Musí být dost na tom, co je."

"Nouze, nouze," opakoval starý, nemoha se již přemoci. "Slyším to slovo od vás už po kolikáté. Což to stačí, když člověk nemá zrovna hlad?"

"Musí stačit!" důrazně odvětil ředitel. "Vidíte, oče, my umělec jsme divní lidé. Zasmějte se tomu, ale je to pravda. To, čemu se říká svátost, totiž jídlo, pití, a tak dále, dovedeme také oceniti, ale hlavní věc jest nám umění. Najíme se raději do syta než na polovice, pečeň jest nám vlnější než suchý chléb, a sklenice vína chutná nám vše než voda, zrovna jako kterémukoli jinému smrtelníku, ale není-li jinak, vezměme i chleba a vodou za vděk. A nechtíme se tím nijak snížit, ba ani sklíčen. Víme, že tak musí býti, ohlzláste u nás. Jsme malý, chudý a dosud nedostí prodávilý národ. Umění, literatura se u nás dosud nálezitě neocenuje, a kdo tím věcem svůj život posvětil, musí býti jako kněz, musí umět se odříkat. Však za to ve svém povolání nacházíme útěchy a nejvíce, ba často jedinou odměnou jest nám viděti, že třeba zadarmo, přece jen nepraujeme nadarmo, a že svým působením přispíváme k pozvednutí toho lidu, z něhož jsme vyšli."

"Starý se zahloubal. Bylo patrné, že se mu zamlouvá mnohé z toho, co slyšel, ale přece jen nerozuměl. Z vrleho a vážného tónu, jímž syn jeho mluvil, vyvořoval, že Václav hájí vše dobrou, leč slyšel tu celou řadu slov, jichž nechtěl.

"Vidíš, Venoušku," počal po chvíli skoro úzkostlivě, "nežlob se na mne, starosvětského člověka, ale až tě tím naposled dnes trápím."

"Ale jen mluvíte, tatínku! Však my se dorozumíme. Nejsm už tak horkotrovný, jako jsem býval."

"Já také ne!" vzdychl starý, vzpomenu si bezděky na příkré a bouřlivé vystupí, jež mívá se synem. "Tak vidíš, příkladně: Ty říkáš umění, sloužit národu, pozvedání lid a samé takové věci, o kterých my zde jaktěživě neslyšíme. Umění! No umění — také tomu trochu rozumím, že je to pěkná věc. Ale jaké pak je to umění hrát divadlo? Komu to pomůže, koho tím pozvedáš? Je to přece jen regraze, zábava a zabíjení času — a vše nic. A to se mi zdá, že je tvé dobré hlavy na takové věci škoda." — Starý si z hluboka oddechl, přestaven, že to tak se sebe vypravil. A poněvadž syn mlčel, zdálo se mu, že nedovede odporovat i námitky jeho vyvrátiti. Cítil se tím velice silně a proto již rozhodněji rozebral se k novému útku. "Vidíš, tak mne to bolestně projelo, tak mi to až bylo líto, když tvá vlastní žena řekla, že ten váš život je jen pozlátka, že to je jen povrchní lesk a pod ním často, skryta nouze."

"Ale ne tak," ozval se syn.

"No, počkej, počkej, a dej mi domluvit," držel se starý statečně. "Jsem — pravda — první osoba v městě a ohývala bohu i u okrasu mě slovo něco platí, ale jsem přece jen prostý, neudný člověk, a vin, že bych tě nepřehádal. Ale jedno mi nepropře: Jak pak mohu mít — řekneme — štěstí k něčemu, když mne chytí za lovy a okřikne: "Ouha, na tohle se a blízka dítat nesmíš!" — Co je dobré, poctivé, je dobré a blízka jako z dalky a mohu se to samé směle podívat i do vnitř. Pádivě je — já! Chvála bohu, mluhu říci, v postálosti jsem se odhodl a to má chlouba. A když se mi někdo divá do očí, neodstěžu ho: Z blízka ne!"

Ředitel přelíkl touto logickou trochu do rospáku, ale brzy se vchovil k obrátě. Kráčí kolem městského kostela, jediné to pozoruhodné a památné budovy v celém městečku. Přelíkl kostelíka vy-

budovaného ve florentinské renaissancii zdobeno bylo četnými freskami a výsly, jež patrně v poslední době byly restaurovány.

"I hleďte, náš kostelík!" zvolal Jarolimek syn radostně. "Jak jste si ho znamenitě vysňoril! Mělo bych ho byl ani nepoznán."

"Kdež pak bychom my vzali peníze na něco takového? To vřehnost jakožto patron plácela se přes kapsu. A stálo to ohromné peníze!"

"Však je to také umělecké dílo! Málo podobných památek toho slohu u nás v Čechách."

Starý Jarolimek byl tím uznáním nemálo potěšen a honem přichvaloval: "Už i cizinci sem k nám zavítali, aby náš kostelík viděli. Je to krásna, co?"

"Umělecké dílo," důrazně řekl ředitel.

"A ba že, umělecké! Radost se na to podívat."

"Přelíh bych si, kdybych tam na hoře ten obraz mohl si prohlédnouti z blízka. To je asi teprve krásna," volal mladý Jarolimek pln nadšení, a starý, ne netuše, šel mu do paty.

"Oh, to ne! Než byli hotovi se strhováním lešení, vystoupil jsem tam nahoru ze zvědavosti také a podíval jsem se až, jak to z blízka nepěkně a neuhledně vypadá."

"Je-li možná?" stávil se ředitel udívajícím. "A přece to jmenujete umění? A ani nepoctivost a neupřímnost v tom nespouřujete?"

Teď teprve starý Jarolimek pochopil, kam to zájel. Zarazil se, trochu přemýšlel, leč poznav i hned, že jsou si oba případy velice podobny, srdečně se zasmál.

"Ej, jsi ty posud ten starý filuta! Na špičku věže by člověka vyvolal a pak řekne: Došli si pomoz sám!"

"Slezeme tedy zase společně dolů a vrátíme se k našemu předmětu. Vidím, že popíráte cenu a význam dramatického umění." (Pokračování.)

Vážné doporučení.
Paní Dr. Caroline Morroso von Langau, velice známá a oblíbená lékařka, jež přes dvaacet let provozuje praxi, laskavě zaslala

Zdarma všem trpícím mužům a ženám

Obdržíte na zkoušku lék úplně zdarma na týden.

Wheelerovo Bylinné thé jest silitel jater a ledvin a krvečistitel.

Muži, ženy, dívky a starouškové.

Nyní jest všude nejvíce nemocné ani novité, co Vás více bolí, a tu náš lék dá úlevu a zdraví.

Jest to čistý přírodní lék a poskytno úlevu při zácpě, kyselosti v žaludku, žlučnatosti, obtížném trávení, jaterních obtížích, bolestech hlavy, bolesti v zádech, neřádnosti, malárii, kašli, narušení, bolavém hrdle, revmatismu, neuralgii, dně, bolesti v boku, bolesti v kráži, rozčilenosti, zemdlenosti, ztrátě chuti k jídlu, ospalosti, žloutence, pupenech, vyrážce, svrabu, vodnatelnosti, srdeční vadě, boulech, nádorech, žilních, zastaralých bolestech a všech nepřírodných krve a ledvin.

Je-li ho upotřebeno jakožto odvěděleho prostředku v případech nepovolené stolice, nejsou používány špatné výsledky, ani bolestný, odporový pocit jako při užívání všech jiných prostředků takových, jako pilulek atd. Jest to prostředek, dodávající chuti a síly celé soustavě, a jakémkoliv stáří a nemoci.

Každá bylina v něm koná svou zvláštní povinnost a dohranady bojí více než jednu nemoc v těle.

Máme též zaručené léčení pro KATAR a pro různé Vaše nemoci. Poptejte a důvěrou svou nemoc a posleme Vám obratem pošty lék na zkoušku a knížeky o nemocích. Neponlejte peněz! Zkouška Vás přesvědčí. Adresa:

MARIE VOTÝPKA, care of
Theopholine Remedy Co. So. Bend, Ind.

nám následující dopis: "V každém případě choroby, kde jsem předepsala Trinerovo Léčivé Hořké Víno, byl výsledek takový, jak jsem očekávala: jest to výborný lék ve všech chorobách žaludku a znamenitý silitel, jenž může býti dán i dětem. I já jsem ho užívala a byla jsem s účinkem jeho zcela spokojena. Caroline Morroso von Langau, N. D., 5057 S. Ashland ave., Chicago, Ill."

Takové odporování, podepsané zkušenou lékařkou jest zajištěným důkazem léčivého účinku, jaký má Trinerovo Léčivé Hořké Víno na sešláblé ústrojí zvířat.

ZDARMA!

Dáme vám nádherný tento stříbr-zvuký Accordceon zcela zdarma za rozšíření

nášeho tabáku mezi vašimi přáteli. Je to rozhodně nejlepší první třídy, za který obchodníci dítali by vám \$10.00. My pak nebudeme vám dítati za jediný cent. My vám pošleme trochu tabáku od každého druhu: ruského, rakouského, tureckého neb amerického, do dýmky neb na cigarety, vše v ceně \$5. Snadno je prodáte mezi přáteli, poněvadž jsou to nejlepší tabáky na světě, které jsou v Evropě tak oblíbeny. Způsobem tím pomůžete nám oznamovat náš tabák. V tomže balíčku s tabákem zašleme vám tento sládkovský Accordceon. Za tabák dítáte jen \$5.00. Dollar tabáku nám v dopisu zašlete plněnou a zbylé dítáte \$5.00 zaplatíte se vaší expresní službou kde si můžete prohlédnouti jak tabák tak Accordceon. Zašlete-li nám plněn \$5.00, zašleme vám zvláštní první třídy starodávný fajflový zvon svinovací cigarety do balení. Máme také různé, kteří zakázky stojí již několikrát opakovali a odpořili nám tisíce svým přátelům, což je nejlepší důkazem toho, že náš tabák má je správné. Peníze vrati se každému zákazníkovi, jenž by měl nepokoj. Neotálejte tedy, a pište dříve. Adresa: **33 LEONARD STR. DEPT. 206 NEW YORK, N. Y.**

EUROPEAN TOBACCO CO.

Vejlepší pojištění proti nemocem jest míti po ruce Severovy Léky.

Nyní jest čas

napravití onu tělesnou zemřelost, pozvednouti pokleslé síly a přizpůsobiti soustavu poměrům a změnám jaru sezony. Nejlepší nápravu zjedná

Severův Krvečistitel,

poněvadž čistí, posiluje a obohacuje krev, čímž ovrhne houstavu a obrňuje ji proti různým nemocem. Odstraňuje vyrážky, vředy, nečisty, hují rány, krlice a různé jiné nemoci pocházející z nečisté, nezdavé krve. Cena \$1.

Severovy Léky jsou na prodej v lékárnách. V každém případě požadujte jen léky Severovy a hleďte, byste obdrželi vždy pravé.

Nemůžete spát?

Jste snadno unaveni a rozčileni? Jste vaše nervy narušeny? Pak nervově vyčistěte svou duši. Budejí tomo zabránit dítu a pomůže uleviti světlé, sro silně zrovna.

Severův Nervoton.

Čet první léky používají se složením zdravé a po každém každém dítu se vrátíme úplně a dítu náš léčivý nervový soustav. Cena \$1.00.

Bledí lidé

s pravidla postřehají životní síly, energie, krev v těle a zdraví lidí a jsou stále jakoby zemřelí. Takový stav nejlépe napravi

Severův Životní balsám

Díte léky po jídle a ráky se převládá, jak krev sálí, získává barvu obličej se stává a celá soustava tělesná zdravá. Cena \$1.00.

Spolehlivá rada lékařská udílí se zdarma.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA